

مطبوعاتي اعلاميه

په تخار ولايت کې د رمضان په ۲۷مه شپه د قيام الليل له امله د حزب التحرير د دعوتگرانو نيول کېدل

د تخار ولايت د استخباراتو ځواکونو د حزب التحرير ۴ تنه دعوتگران د رمضان په ۲۷مه شپه د تخار ولايت بنگي ولسوالۍ په چهارچنار جومات کې د قيام الليل، اسلامي مفاهيمو وړاندې کولو او د لمانځه په وقفه کې د قران کریم د تفسير مخته وړلو په جرم نيولي. دې سره د تخار په زندان کې د حزب د توقيف شوو دعوتگرانو شمېر ۳۲ تنو ته رسېږي. دغه راز يو شمېر نور دعوتگران هم د رمضان په ۲۷مه شپه په ورته جرم د بدخشان په کشم ولسوالۍ کې نيول شوي دي، چې په زندان کې د يوې شپې او ورځې تر تېرولو وروسته د ځايي سپين ږيرو په منځگړيتوب ازاد شول. خو د کشم ولسوالۍ د امر بالمعروف مدیریت له ځايي سپين ږيرو څخه ژمنه اخیستې چې که هر وخت دغه دعوتگران په جومات کې راټول شي، نو دوی بايد مسولين په جريان کې کړي.

له بلې خوا د کوچني اختر د را رسېدو په مناسبت د هغو بنديانو د معافيت او خوشې کېدو په اړه د صادر شوي فرمان له مخې چې تر يوه کال لږه د بند موده يې پاتې وي؛ په تخار کې د محکمو مسولينو غله، لوټماران، زناکاران، شرايبان، شراب پلورونکي او ان د نظام هغه نظامي مخالفين ازاد کړل، چې د بند موده يې تر يوه کال کمه پاتې وه، خو د حزب التحرير هغه غړي يې ازاد نه کړل، چې د بند موده يې تر شپږو مياشتو هم کمه وه او تراوسه په زندان کې دي. همدارنگه د تخار ولايت د محکمو او استخباراتو مسولين پر دعوتگرانو فشار راوړي، چې له زندان څخه د خلاصون په بدل کې بايد خپل ټول غيرمنقول مالونه او شتمنۍ لکه؛ ځمکه، کور او پلورنځي په ضمانت کې کېږدي؛ چې که يې له زندان څخه تر ازادېدو وروسته بيا دعوت وکړ د دوی دغه شتمنۍ به يې مصادره شي.

په حقيقت کې دغه ډول غيرشرعي اعمال د جبريه نظامونو څرگنده ځانگړنه ده. د نظام مسولين بايد دې ته جدي پام وکړي چې هغه لاسته راوړنې چې د مجاهدينو او د افغانستان د مسلمان ولس په بې شمېره قربانيو ترلاسه شوې، داسې نه چې يو شمېر کسان يې په خپلو ناوړه کړنو سره تر پوښتنې لاندې راولي او بدنام يې کړي.

د يادونې وړ ده چې دغه ډول فشارونه حزب التحرير او غړي يې د دعوت له دوام او د خلافت د تاسيس لپاره له هڅو څخه نه شي راوگرځولی. ځکه دغو دعوتگرانو له الله سبحانه و تعالی او رسول الله صلی الله عليه وسلم سره د دغې سترې فريضي د مخته وړلو عهد او ژمنه کړې او د هېچا له ملامتۍ څخه وېره نه لري؛ د فشارونو او ستونزو پر وړاندې صبر او پر عزيز الله توکل کوي.

﴿وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا آدَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ [ابراهيم: ۱۲]

ژباړه: ولې پر الله توکل ونه کړو، په داسې حال کې چې هغه موږ ته د ژوند لارې راښودلې دي. تاسو چې موږ ته کوم کړاوونه رسوي، موږ به پر هغو صبر وکړو او توکل کوونکو ته پکار ده، چې پر الله توکل وکړي.

مور پر دې راسخه عقیده لرو، چې ژوند د ابتلاء او افشاء کولو پروسه ده او دا د تاریخ په اوږدو کې د الله سبحانه و تعالی سنت دي، چې دعوتگران به تل له ستونزو او گواښونو سره مخ وو. همدغه فشارونه او سختی دي چې په پایله کې یې هم د مومنانو په صف کې تمحیص رامنځته کېږي او هم د دغو حوادثو په سبب په ټولنه کې د بېلابېلو ډلو هویت او اصلي څېره برېښېږي او په دې توگه صادق انسانان له کاذبو څخه بېلېږي. لکه الله سبحانه و تعالی چې فرمایي:

﴿أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ * وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾ [العنکبوت: ۲-۳]

ژباړه: ایا خلک داسې فکر کوي، چې یوازې په همدې سره چې ووايي: ایمان مو راوړی (په خپل حال) پرېښودل کېږي او هغوی به نه ازمویل کېږي؟ په داسې حال کې چې مور ټول هغه خلک ازمويلي چې له دوی څخه منځکې تېر شوي (او دوی هم ازمايو) الله خامخا هغه کسان معلوموي چې رښتیا وایي او هغوی هم معلوموي چې دروغ وایي.

د حزب التحریر - ولایه افغانستان مطبوعاتي دفتر